

Resolució 730/2025, de 22 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 272/2025

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona (CEB)

Informació reclamada: Diversa en relació a un procés de mediació.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: és criteri d'aquesta Comissió considerar que si bé la legislació catalana de transparència no recull expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret. Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici a la reclamant per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Paraules clau: Consorcis. Persones físiques. Educació. Mediacions. Comunicacions informals. Aclariments. Explicacions. Justificacions. Informació pública. Abús de dret. Reclamació contra silenci. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 24 de febrer de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 272/2025 presentada per una persona física contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta per part de l'Administració.
2. El 23 de gener de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en el que demanava, en relació a un procés de mediació iniciada per l'empresa CMB Mediala al Departament d'Informàtica de l'Escola del Treball, el següent:



“1. Evidències de comunicació amb les parts de la mediació: ○ Comunicacions efectuades amb l'equip directiu (part A). ○ Comunicacions efectuades amb les persones identificades com A.C. i E.C. (part B), atès que aquestes persones no van ser informades del tancament de la mediació, com s'indica a l'informe de CMB Mediala:

2. Evidències de comunicació amb la inspecció educativa: ○ Informació i documentació relativa a les comunicacions entre CMB Mediala i la inspecció educativa.

3. Evidències de comunicació amb l'Oficina de Prevenció de Riscos Laborals (PRL): ○ Informació i documentació relativa a les comunicacions amb PRL sobre aquest procés de mediació.

4. Determinació i evidències de comunicació a tercers: ○ Informació sobre si es va decidir comunicar detalls de la mediació a persones externes a les parts implicades (com els caps de departament o l'equip docent). ○ En cas afirmatiu, justificació d'aquestes comunicacions i les evidències corresponents.

5. Raons de la medidora per donar per finalitzada la mediació: ● Explicació de les raons concretes que van portar la medidora a donar per finalitzat el procés de mediació el 17 de novembre de 2023”.

Afegeix: “Aquesta informació és essencial per aclarir possibles mancances en la implementació de la mediació, especialment pel que fa al compliment dels principis de transparència, imparcialitat i escolta activa”

En la reclamació la persona reclamant manifesta que “La manca de resposta vulnera el dret d'accés a la informació pública i m'impedeix obtenir informació essencial per verificar si la mediació es va dur a terme segons els objectius inicialment establerts i si es van respectar els principis de transparència, imparcialitat i escolta activa”.

3. El 20 de febrer de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. En la mateixa data la GAIP comunica al CEB la Reclamació 272/2025 i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la



5. El 26 de març de 2025 el CEB tramet un informe a la GAIP en relació a 8 reclamacions que estan sent objecte de revisió per aquesta Comissió entre les quals la 310/2025 i exposa que “La presentació continuada de sol·licituds amb un mateix objecte en relació amb l’Institut Escola del Treball, amb la Inspecció Educativa i amb els serveis i unitats del Consorci d’Educació de Barcelona requereixi que s’hagi de donar un tractament especial a aquestes sol·licituds, que obliga a la unitat competent a paralitzar la seva gestió ordinària, en detriment d’altres funcions que han de ser ateses. A més, en aquest supòsit, la unitat competent per la tramitació i lliurament de la informació no disposa dels recursos humans i materials necessaris per atendre aquest volum de sol·licituds, qüestió que justifica la impossibilitat de resoldre en el termini legal màxim. Cal tenir en compte que des del 5-3-2024 i fins el 21 de març de 2025 la persona reclamant ha presentat un total de 60 sol·licituds d’accés d’informació pública al Consorci d’Educació de Barcelona, de les quals 36 han estat presentades des de l’1 de gener”.

Afegeix que les 8 reclamacions guarden identitat substancial o íntima connexió i han de ser gestionades i resoltes pel mateix òrgan i procedeix a acumular-les i, per tant, seran objecte d’un únic informe de posicionament. Informen que estan analitzant un volum molt elevat de les sol·licituds presentades per la persona reclamant en un període molt curt i que tant aviat sigui possible facilitaran l’informe corresponent.

6. El 28 de març de 2025 el CEB tramet a la GAIP la Resolució de data 24 de març de 2025, de la gerent del Consorci, per la qual s’estima parcialment les sol·licituds d’accés a la informació pública. Aquesta resolució respon de forma acumulada, atenent l’article 61.1 del Decret 8/2021, a les SAIP presentades per la mateixa persona sol·licitant entre el període del 13 de gener fins al 4 de març de 2025, un total de 32.

Respecte a les consideracions i fonaments de la Resolució del CEB ens remetem a l’antecedent 6 de la Resolució 483/2025, de 3 d’abril que resol a Reclamació 252/2025.

Concretament, respecte a la SAIP objecte d’aquesta resolució l’agrupa en l’apartat 5 “En relació amb el procés de mediació i l’empresa CMB Mediala” i diu:

“En relació amb la sol·licitud d’accés 11585 [Reclamació 272/2025] sol·licita informació sobre l’informe elaborat per l’empresa CMB Mediala. Aquesta sol·licitud coincideix amb altres presentades anteriorment per la mateixa persona, amb identitat d’objecte, i que han d’estar resoltes pel mateix òrgan.

L’esmentada SAIP conté 5 punts amb diversos subapartats en què demana aclariments sobre el diagnòstic final i sol·licita accedir a evidències de comunicació de les parts de mediació, amb inspecció educativa, amb l’oficina de prevenció de riscos laborals, amb



tercers i demana saber quines son les raons de la medidora per donar per finalitzada la mediació.

Durant l'any 2024 es van presentar 3 sol·licituds d'accés d'informació pública relacionades amb la mediació. Sol·licituds que van ser ateses i subministrada la informació corresponent.

Aquestes peticions son les 8857, 8860 i 8938, de les quals s'han presentat dues reclamacions a la GAIP: Reclamació 1008/2024 (SAIP 8938) i la Reclamació 907/2024 (SAIP 8860).

En data 3/3/2025, es presenta una nova SAIP en relació amb l'empresa de mediació Mediala (SAIP 12023 [sobre la qual es presentar la Reclamació 522/2025 contra un acte de tràmit que ha estat inadmesa per aquesta Comissió]). En aquesta sol·licitud es demana, entre altres, documentació interna entre la unitat de Prevenció de Riscos Laborals (PRL), l'empresa Mediala i la direcció del centre. També es demanen explicacions documentades de les mesures que inspecció va prendre (o no) per garantir un tractament imparcial i equitatiu en aquest procés.

I per últim, la SAIP 12025 [sobre la qual es presentar la Reclamació 614/2025 pendent de resolució] demana informació sobre el contracte entre PRL i l'empresa CMB Mediala. Una sol·licitud d'accés molt extensa, amb 38 apartats amb peticions molt concretes i que majoritàriament demana correus electrònics, notes o còpia de qualsevol document que justifiqui les decisions o accions dutes a terme per part de PRL o l'empresa de mediació. També demana explicacions sobre actuacions dutes a terme durant el procés, o, per exemple, el document intern que acrediti que la mediació es dona per finalitzada, o la relació de totes les accions que la medidora va dur a terme.

Les múltiples sol·licituds repetitives no aporten cap valor substancial i només tenen l'objectiu de generar una càrrega administrativa excessiva. La documentació inicialment sol·licitada ja es va facilitar i en les darreres peticions demana o bé documentació interna de gestió o aclariments sobre decisions preses.”

En resum, el CEB inadmet aquest SAIP invocant l'abús dret pel seu volum i caràcter reiteratiu contraris a la bona fe i equitat en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol.

7. L'1 d'abril el CEB tramet a la GAIP l'informe requerit que afecta a les 8 reclamacions referides en l'antecedent 6 i que, en resum, considera que “la presentació continuada de sol·licituds amb un mateix objecte en relació amb l'Institut Escola del Treball, amb la Inspecció Educativa i amb els serveis i unitats del Consorci d'Educació de Barcelona requereixi que s'hagi de donar un tractament especial a aquestes sol·licituds, que obliga a



la unitat competent a paraitzar la seva gestió ordinària, en detriment d'altres funcions que han de ser ateses. A més, en aquest supòsit, la unitat competent per la tramitació i lliurament de la informació no disposa dels recursos humans i materials necessaris per atendre aquest volum de sol·licituds, qüestió que justifica la impossibilitat de resoldre en el termini legal màxim". I afegeix que "atès que en data 27 de març de 2025 es va procedir a notificar la resolució estimàtoria parcial i acumulativa de varies sol·licituds d'accés a la informació pública presentades per la mateixa persona, entre elles, les SAIPs objecte de reclamació, entenem com a resoltes aquestes reclamacions".

8. L'1 d'abril la persona reclamant presenta al·legacions a la resolució que va emetre el CEB per a resoldre diverses sol·licituds d'accés a la informació pública i sobre els quals ens remetem a la referida Resolució 483/2025, de 3 d'abril.

En resum considera que les SAIPs és una necessitat per entendre i defensar-se davant una situació laboral i personal.

Respecte a les reclamacions del bloc 5 de la resolució de SAIP diu:

"Les sol·licituds d'aquest bloc responen a la necessitat d'aclarir com es va gestionar la mediació encarregada a CMB Mediala al Departament d'Informàtica. No són reiteratives: plantegen qüestions noves i concretes sobre la participació de les parts, la imparcialitat del procés, la relació contractual amb l'empresa i les comunicacions institucionals entre les unitats implicades.

El cas SAIP 8860, que ja ha estat àmpliament documentat, va permetre obtenir part de la informació gràcies a una resolució favorable de la GAIP. Però el retard, les omissions i el lliurament incomplet d'informació justifiquen plenament les noves sol·licituds (com ara SAIP 12023 i 12025), que tenen per objectiu:

- Aclarir punts que continuen sense resposta.
- Accedir a documentació clau no inclosa en el lliurament inicial.
- Garantir que el procés es va desenvolupar amb neutralitat i respecte a totes les parts.

Per tot això, aquestes sol·licituds no poden considerar-se reiteratives ni excessives, sinó una resposta legítima davant una actuació que ha estat opaca i desequilibrada des del seu inici".



Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre les circumstàncies del cas

El CEB el 24 de març de 2025, mitjançant Resolució de la gerent, resol de forma acumulada un total de 32 sol·licituds d'accés a informació pública formulades per la mateixa persona reclamant entre el 13 de gener a 4 de març de 2025, entre les quals l'objecte d'aquesta Reclamació. En dita resolució s'inadmet majoritàriament les SAIP formulades en aquest període i ho fa invocant els principis de bona fe i equitat en els termes definits als articles 111-7 i 111-9 del Codi civil català (Llei 29/2022, de 30 de desembre. Primera llei del Codi civil de Catalunya), i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol que ha d'acompanyar l'exercici del dret d'accés. Entén que en "aquells casos en què la petició, per la seva reiteració o volum de demanda, resulta en perjudici per a la cosa pública, es pot inferir que contravé aquest principi de bona fe i representa un exercici abusiu del dret d'accedir a informació pública".

Per altra part, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha constatat que a data d'aquesta Resolució s'han presentat per la mateixa persona reclamant i només contra el CEB un total de 53 reclamacions, 13 durant l'any 2024 (entre els mesos de juny (5), juliol (1), novembre (3) i desembre (5)) i 40 durant el que portem d'any 2025 (2 el gener, 10 el febrer, 19 el març i 9 l'abril). A aquestes reclamacions dirigides al CEB s'ha d'afegir 7

reclamacions més presentades també durant l'any 2025, 4 contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 3 contra el Departament de Presidència.

Majoritàriament les reclamacions presentades per la persona reclamant contra el CEB han estat resoltes per aquesta Comissió per desestimació i inadmissió, algunes per abús de dret.

El majorment, les reclamacions tenen per objecte elements que no es poden emparar amb la Llei de transparència perquè es demanen explicacions, justificacions, valoracions, dictàmens, notes internes o comunicacions informals que no constitueixen tràmits del procediment vinculades amb actuacions realitzades per personal de l'administració en l'exercici de les seves funcions i sobre les quals es constata l'existència una controvèrsia laboral amb l'administració reclamada.

3. Desestimació de la Reclamació

En primer lloc, i amb caràcter general, cal tenir presents tant els criteris interpretatius establerts per aquesta Comissió com la doctrina jurisprudencial elaborada pels Tribunals de Justícia pel que fa a la consideració d'abús de dret.

Pel que fa aquesta al criteri d'aquesta Comissió, per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar considerar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques, han de coincidir tres circumstàncies¹: que l'Administració afectada invoqui l'existència d'un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública i la càrrega de provar-la o acreditar-la o, com a mínim, d'argumentar-la raonadament amb referència a les circumstàncies i als fets concrets que la palesen o justifiquen; en segon lloc, és un requisit exigible per acreditar l'existència d'abús de dret que l'actuació titllada d'abusiva causi perjudici manifest a l'Administració; i, en tercer lloc, l'altre requisit necessari per poder qualificar una pràctica d'abusiva és que, a més de causar perjudici a l'Administració, no proporcioni o no cerqui benefici per a qui l'exerceix o per a la finalitat en nom de la qual exerceix el dret. En definitiva, cal que es tracti d'una actuació perjudicial per als altres (en aquest cas, el CEB), sense benefici propi o per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret.

En aquesta línia es ve expressant ja des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 que diu: "Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil

¹ https://www.gaip.cat/web/content/pdf/Dictamens/20210312_Dictamen_1_2021_exp_3_2020.pdf



de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència); o en la Resolució 388/2017, de 20 de novembre quan diu "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret"; o la Resolució 306/2018, de 30 d'octubre, en el sentit que "l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per a l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració l'obstaculitzi o dificulti l'accés a informació pública per no destinar-hi prou recursos humans a la seva atenció, com que el personal de les Administracions quedi monopolitzat per l'interès personal (que no privat) d'una sola persona o entitat. Per tant, tot i que no es pot denegar el dret d'accés en atenció únicament al volum de sol·licituds presentades per la mateixa persona, si que li és exigible que l'exerceixi amb responsabilitat i diligència, causant el menor destorb possible en el funcionament ordinari dels serveis municipals, de manera que optimitzi l'eficàcia de la consulta de la documentació i eviti consultes successives de la mateixa informació".

I més recentment, en la Resolució 435/2025, de 27 de març que considera que una "una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es sol·licita novament informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada ja que suposa una redundància de procediments".

Quant a la doctrina jurisprudencial, resulta obligat recordar la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de febrer de 2006 (rec. núm. 1820/2000) que se sustenta "en la existencia de unos límites de orden moral, teleológico y social que pesan sobre el ejercicio de los derechos, y como institución de equidad, exige para poder ser apreciado, según recuerda la [Sentencia de 18 de mayo de 2005 \(recurso núm. 4708/98\)](#), con apoyo en reiterada doctrina jurisprudencial, una actuación aparentemente correcta que, no obstante, representa en realidad una extralimitación a la que la ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho [.../...] exigiendo su apreciación, en palabras de la Sentencia de 18 de julio de 2000 , una base fáctica que



proclame las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo .../...”

D'acord amb la doctrina d'aquest alt tribunal per a ser apreciat l'abús de dret, exigeix la verificació que la conducta valorada compleix els següents requisits: (1) aparentment és correcta però representa, en realitat, una extralimitació a la qual la llei no concedeix cap protecció; i (2) genera uns efectes negatius, normalment danys i perjudicis. A més, de la base fàctica ha de resultar palesa (a) una circumstància subjectiva d'absència de finalitat seriosa i legítima (voluntat de perjudicar o absència d'interès legítim); i (b) una circumstància objectiva d'excés en l'exercici del dret (anormalitat en l'exercici del dret).

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Com s'ha fet avinent en l'antecedent 6 la persona reclamant, amb relació al procés de mediació, ha presentat 3 SAIPs més 2 de les quals van comportar reclamació ateses per aquesta Comissió: la Reclamació 907/2024 (Resolució 1124/2024, de 12 de setembre) i la Reclamació 1008/2024 (Resolució 1225/2024, de 3 d'octubre).

En aquest supòsit, i després del seu anàlisi ha quedat palesat el capteniment de la persona reclamant vers les accions i actuacions derivats del procés de mediació i la pretensió de la persona reclamant és efectivament, mitjançant l'exercici del dret d'accés, l'obtenció comunicacions de caràcter informal entre les parts i que no formen part del procediment, explicacions, justificacions i l'emissió d'informes que no es poden emparar en el dret d'accés a informació pública d'acord amb l'article 29 LTAIPB i l'article 65 del Decret 8/2021.

Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici a la reclamant per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Aquesta Comissió creu que és convenient, informar a la persona reclamant que per a la seva legítima defensa disposa de mecanismes adequats per la via judicial.

En darrer terme, advertir a les parts que l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració



obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que l'Administració quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG. En definitiva l'ús instrumental del dret d'accés per a obtenir informació per a la resolució d'un conflicte laboral depassa el sentit de les previsions de l'indicat article 1.2 de l'LTAIPBG. El dret d'accés no és infinit com tampoc els recursos públics que s'han de destinar per atendre'l.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de maig de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 272/2025 d'acord amb les consideracions indicades en el fonament jurídic 3, declarar-ne finalitzat el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.